

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Στρασβούργο, 12.12.2023
COM(2023) 790 final

2018/0198 (COD)

Τροποποιημένη πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

**για τη θέσπιση μηχανισμού επίλυσης των νομικών και διοικητικών εμποδίων σε
διασυνοριακό πλαίσιο**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση τροποποιεί την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση μηχανισμού αντιμετώπισης νομικών και διοικητικών εμποδίων σε διασυνοριακό πλαίσιο¹ (στο εξής: πρόταση ECBM), συμπεριλαμβανομένου του τίτλου της σε «κανονισμό για τη διευκόλυνση διασυνοριακών λύσεων».

Η Επιτροπή ενέκρινε την πρόταση ECBM τον Μάιο του 2018, αλλά δεν επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου επί του φακέλου, επειδή οι δύο συννομοθέτες έλαβαν διαφορετικές θέσεις. Το Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση στις 14 Φεβρουαρίου 2019. Συνολικά, η θέση αυτή ήταν ιδιαίτερα ευνοϊκή προς την πρόταση της Επιτροπής, εισηγούμενη ελάχιστες προσθήκες με στόχο μεγαλύτερη ευελιξία στην εφαρμογή. Το Συμβούλιο δεν εξέδωσε επίσημη θέση, καθώς τα κράτη μέλη εξέφρασαν αρκετές ανησυχίες σχετικά με την πρόταση σε επίπεδο ομάδας εργασίας και διέκοψαν τις εργασίες επί του φακέλου.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 2023 το Κοινοβούλιο εξέδωσε με δική του πρωτοβουλία νομοθετικό ψήφισμα με συστάσεις προς την Επιτροπή σχετικά με την τροποποίηση της πρότασης ECBM, σύμφωνα με το άρθρο 225 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συνθήκη).

Η παρούσα τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής λαμβάνει δεόντως υπόψη τις ανησυχίες, τις παρατηρήσεις και τις συστάσεις των δύο συννομοθετών, διατηρώντας παράλληλα την αρχική έμφαση της πρότασης ECBM στην άρση των εμποδίων που δυσχεραίνουν τη ζωή των διασυνοριακών κοινοτήτων.

Μετά την έκδοση της πρότασης ECBM από την Επιτροπή το 2018, κατέστη ακόμη πιο επιτακτική η ανάγκη να απελευθερωθεί το δυναμικό των διασυνοριακών περιοχών της ΕΕ με τη δημιουργία νομικού πλαισίου για την άρση των διασυνοριακών εμποδίων. Τα νομικά και διοικητικά διασυνοριακά εμπόδια δυσκολεύουν σημαντικά την καθημερινή ζωή 150 εκατομμυρίων πολιτών που ζουν σε διασυνοριακές περιοχές, καθώς και τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς, παρακωλύοντας τις δραστηριότητές τους και επηρεάζοντας δυσμενώς τις οικονομικές επιδόσεις. Εκτιμάται ότι η άρση του 20 % των εμποδίων θα αυξήσει το ΑΕΠ κατά 2 % και θα δημιουργήσει πάνω από ένα εκατομμύριο θέσεις εργασίας στις διασυνοριακές περιοχές². Πέρα από τις μακροοικονομικές επιπτώσεις, η πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες όπως οι μεταφορές, τα νοσοκομεία και τα πανεπιστήμια είναι γενικά δυσχερέστερη στις διασυνοριακές περιοχές. Η ανταπόκριση στις απαιτήσεις διαφορετικών διοικητικών και νομικών συστημάτων είναι συχνά πολύπλοκη και δαπανηρή.

Σε έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή τον Ιούλιο του 2020³, το 44 % των πολιτών

¹ COM(2018) 373 final της 29.5.2018.

² Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής και Αστικής Ανάπτυξης, «Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions — Final report» (Ποσοτικοποίηση των επιπτώσεων των νομικών και διοικητικών εμποδίων στις παραμεθόριες περιφέρειες των χερσαίων συνόρων — Τελική έκθεση), Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., Υπηρεσία Εκδόσεων, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>. COM(2017) 534 final της 20.9.2017, «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ», σ. 6.

³ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/cooperation/european-territorial/survey-2020/cross-border-survey-2020-report_en.pdf.

διασυνοριακών περιφερειών της ΕΕ ανέφερε τις νομικές και διοικητικές διαφορές ως τα σημαντικότερα εμπόδια στη συνεργασία. Ο αντίκτυπος των διασυνοριακών εμποδίων στην ανάπτυξη των διασυνοριακών περιοχών έχει τεκμηριωθεί στη διασυνοριακή επανεξέταση, καθώς και στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής στις παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ»⁴.

Επιπλέον, οι διασυνοριακές περιοχές κινδυνεύουν να πληγούν δυσανάλογα σε περιόδους κρίσης. Για παράδειγμα, κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, ο οικονομικός αντίκτυπος που είχαν στις διασυνοριακές περιοχές τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη σχετικά με τα σύνορα ήταν υπερδιπλάσιος από τον μέσο αντίκτυπο σε όλες τις περιφέρειες της ΕΕ⁵.

Το 2018 η Επιτροπή, πρωτοστατώντας στις προσπάθειες για την αντιμετώπιση αυτών των εμποδίων, δρομολόγησε την καινοτόμο πρωτοβουλία «b-solutions»⁶, η οποία παρέχει νομική στήριξη στις δημόσιες αρχές διασυνοριακών περιοχών με στόχο τον εντοπισμό των βαθύτερων αιτιών των νομικών ή διοικητικών εμποδίων που επηρεάζουν τις διασυνοριακές αλληλεπιδράσεις τους και τη διερεύνηση πιθανών λύσεων. Από τα τέλη Νοεμβρίου του 2023 επιλέχθηκαν από την πρωτοβουλία 154 περιπτώσεις, εκ των οποίων οι 90 ολοκληρώθηκαν με την εξεύρεση της αιτίας του εμποδίου. Αυτές οι 90 περιπτώσεις εντοπίζονταν σε 27 διασυνοριακές περιοχές σε 21 κράτη μέλη και αφορούσαν εμπόδια κυρίως στους τομείς της απασχόλησης, των δημόσιων μεταφορών, της υγειονομικής περίθαλψης και της θεσμικής συνεργασίας. Σε πάνω από το ένα τρίτο των περιπτώσεων αυτών, η βασική αιτία ήταν οι αποκλίνοντες νομικοί και διοικητικοί κανόνες εκατέρωθεν των συνόρων, κάτι που καθιστούσε αναγκαία την εμπλοκή των κρατών μελών στην εξεύρεση λύσης. Η εμπειρία από την πρωτοβουλία «b-solutions» συνέβαλε καθοριστικά στην ανάλυση και στον εντοπισμό των νομικών και διοικητικών διασυνοριακών εμποδίων και ανέδειξε τις δυνατότητες ενός νέου εργαλείου σε επίπεδο ΕΕ για την άρση αυτών των εμποδίων. Ενώ η πρωτοβουλία «b-solutions» διευκολύνει τον εντοπισμό των εμποδίων, δεν επαρκεί για να αποτελέσει ένα εργαλείο που θα έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη και στο οποίο θα βασίζονται όταν επιθυμούν να εξαλείψουν κάποιο εμπόδιο.

Τα υφιστάμενα χρηματοδοτικά και νομικά μέσα που είναι διαθέσιμα σε ενωσιακό επίπεδο δεν παρέχουν ολοκληρωμένη και αποτελεσματική απάντηση στα εμπόδια που επηρεάζουν τις διασυνοριακές περιοχές. Ειδικότερα, ενώ οι ευρωπαϊκοί όμιλοι εδαφικής συνεργασίας (ΕΟΕΣ)⁷ διευκολύνουν αποτελεσματικά τη διασυνοριακή συνεργασία με τη δημιουργία νομικών οντοτήτων που καλύπτουν αμφότερες τις πλευρές των εθνικών συνόρων, δεν διαθέτουν κανονιστικές εξουσίες για την άρση των εμποδίων σε διασυνοριακές υποθέσεις. Ομοίως, ενώ τα προγράμματα Interreg παρέχουν αποτελεσματική χρηματοδοτική στήριξη για διασυνοριακά έργα που συμβάλλουν στην προσέγγιση των περιοχών και των πολιτών εκατέρωθεν των συνόρων, δεν μπορούν από μόνα τους να αντιμετωπίσουν τα νομικά και διοικητικά εμπόδια, καθώς απαιτούν τη λήψη αποφάσεων εκτός του πλαισίου των δομών διαχείρισης των προγραμμάτων και των έργων.

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ» [COM(2017) 534 final της 20.9.2017].

⁵ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής και Αστικής Ανάπτυξης, «Analysis of the economic impact of border-related measures take by Member States in the fight against COVID-19 — Final report» (Ανάλυση των οικονομικών επιπτώσεων των σχετικών με τα σύνορα μέτρων των κρατών μελών για την καταπολέμηση της COVID-19 — Τελική έκθεση), Capello, R., Caragliu, A., Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2022, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/973169>.

⁶ <https://www.b-solutionsproject.com/>

⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1082/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για τον ευρωπαϊκό όμιλο εδαφικής συνεργασίας (ΕΟΕΣ) (ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 19).

Ως εκ τούτου, η τροποποιημένη πρόταση παρέχει ένα νομικό πλαίσιο προς εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη με σκοπό την ευχερέστερη εξεύρεση λύσεων σε νομικά και διοικητικά εμπόδια που ενδέχεται να υπονομεύουν τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση και την ανάπτυξη των διασυνοριακών περιοχών. Το πεδίο εφαρμογής καλύπτει στοιχεία υποδομής που επηρεάζουν μια διασυνοριακή περιοχή ή μια δημόσια υπηρεσία που παρέχεται σε διασυνοριακή περιοχή. Η παρούσα πρόταση αφορά μόνο τα εμπόδια που απορρέουν από το εθνικό δίκαιο, μεταξύ άλλων όταν τα κράτη μέλη μεταφέρουν τις οδηγίες της ΕΕ ορθά αλλά με αποκλίνοντα τρόπο. Τα εμπόδια που σχετίζονται με πιθανή παραβίαση του δικαίου της ΕΕ δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας τροποποιημένης πρότασης, δεδομένου ότι υπάρχουν άλλα μέσα ειδικά για την επίλυση αυτών των ζητημάτων, όπως το SOLVIT. Τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού μπορούν να συνεργάζονται με τα εθνικά κέντρα SOLVIT για την ενδεχόμενη διαβίβαση φακέλων, κατά περίπτωση.

Η τροποποιημένη πρόταση απαιτεί τη δημιουργία σημείων διασυνοριακού συντονισμού σε όλα τα κράτη μέλη για την αναφορά διασυνοριακών εμποδίων και την αξιολόγηση των φακέλων που υποβάλλονται από τους «αιτούντες». Οι αιτούντες είναι οντότητες δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή φυσικά πρόσωπα που καταρτίζουν διασυνοριακό φάκελο, καθορίζοντας τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση και περιγράφοντας τα εμπόδια προς εξέταση από τα σημεία συντονισμού. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν υφιστάμενους ή νέους φορείς και μπορούν να επιλέξουν να δημιουργήσουν ένα ή περισσότερα σημεία συντονισμού, συμπεριλαμβανομένων κοινών φορέων με γειτονικά κράτη μέλη, σύμφωνα με το θεσμικό τους πλαίσιο και τις προτιμήσεις τους.

Το σημείο διασυνοριακού συντονισμού είναι επιφορτισμένο με την αξιολόγηση του διασυνοριακού εμποδίου που περιγράφεται από τον αιτούντα. Εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει εμπόδιο, εξετάζει ποιες δομές συνεργασίας είναι διαθέσιμες για την αντιμετώπισή του. Εάν δεν υπάρχει θεσμική δομή που να επιτρέπει την αντιμετώπιση του εμποδίου μέσω διασυνοριακής συνεργασίας, ή εάν οι υφιστάμενες δομές δεν επαρκούν για την αντιμετώπισή του, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης που δημιουργείται με τον παρόντα κανονισμό. Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού μπορεί να επιλέξει να μην άρει το εμπόδιο, ακόμη και αν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτό υφίσταται. Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα και εξηγεί τους λόγους για τους οποίους δεν θα αρθεί το εμπόδιο που περιγράφεται στον φάκελο. Μετά την αξιολόγηση του διασυνοριακού φακέλου, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού πρέπει να διαβιβάζει το συμπέρασμα της αξιολόγησης στον αιτούντα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης έγκειται σε ενιαία διαδικασία για την αντιμετώπιση εμποδίων νομοθετικού ή διοικητικού χαρακτήρα. Μετά την αξιολόγηση του εμποδίου και τον προσδιορισμό της φύσης της διάταξης που το προκάλεσε, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού είναι υπεύθυνο να επικοινωνήσει με την αρμόδια αρχή προκειμένου να επαληθεύσει πρώτα το συμφέρον και τη σκοπιμότητα της επίλυσης του εμποδίου μέσω της διοικητικής ή νομικής διάταξης ή διατάξεων που έχουν προσδιοριστεί και να ενημερώσει σχετικά τον αιτούντα και το σημείο διασυνοριακού συντονισμού του γειτονικού κράτους μέλους. Για τα διασυνοριακά εμπόδια που θα απαιτούσαν προσαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, η θέση του σημείου διασυνοριακού συντονισμού να προτείνει στην εθνική κυβέρνηση να κινήσει νομοθετική διαδικασία δεν είναι σε καμία περίπτωση δεσμευτική για το αρμόδιο νομοθετικό όργανο. Η απόφαση σχετικά με την επίλυση διοικητικού ή νομικού εμποδίου παραμένει προαιρετική και εναπόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Η παρούσα τροποποιημένη πρόταση έχει πολλαπλά οφέλη. Παρέχει στα κράτη μέλη

τυποποιημένη διαδικασία για την άρση των εμποδίων και διασφαλίζει ότι οι πολίτες της ΕΕ που ζουν σε παραμεθόριες περιοχές λαμβάνουν (θετική ή αρνητική) απάντηση από το κράτος μέλος τους εντός εύλογου χρονικού διαστήματος όσον αφορά τη δυνατότητα υπέρβασης των εντοπισθέντων εμποδίων. Παρέχει στα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν επαρκείς δομές συνεργασίας ένα νέο εργαλείο για την άρση αυτών των εμποδίων. Επιπλέον, τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού σε κάθε κράτος μέλος θα δημιουργήσουν ένα αποτελεσματικό δίκτυο για την ανταλλαγή γνώσεων και την ενίσχυση των ικανοτήτων, σε συνεργασία με την Επιτροπή. Γενικότερα, η τροποποιημένη πρόταση μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη λειτουργία της ενιαίας αγοράς και στην προώθηση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της ΕΕ. Η πρόταση μπορεί να έχει άμεσο αντίκτυπο στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων που ζουν σε διασυνοριακές περιοχές, βελτιώνοντας την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες και οικονομικές ευκαιρίες.

Ως προς την πρόταση ECBM του 2018, η παρούσα τροποποιημένη πρόταση έχει προσαρμοστεί ώστε να ληφθούν υπόψη προβληματισμοί σχετικά με την επικουρικότητα και την αναλογικότητα. Το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης είναι προαιρετικό και θα πρέπει να χρησιμοποιείται μόνο αν δεν υπάρχουν άλλα εργαλεία από τις υφιστάμενες δομές συνεργασίας ή αν τα εργαλεία αυτά δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν ικανοποιητικά το εμπόδιο.

Παρότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να αναλύσουν αν υπάρχει εμπόδιο και αν μπορεί να αντιμετωπιστεί, μπορούν να αποφασίσουν, μετά την ανάλυση του φακέλου, αν θα το άρουν, λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση του σημείου διασυνοριακού συντονισμού. Ως εκ τούτου, η τροποποιημένη πρόταση βασίζεται πλήρως στην αρχή της επικουρικότητας, σεβόμενη τα νομοθετικά προνόμια των κρατών μελών.

Σε σύγκριση με την πρόταση ECBM του 2018, η τροποποιημένη πρόταση απλουστεύει τις διαδικασίες αξιολόγησης των διασυνοριακών φακέλων που υποβάλλονται από τους αιτούντες. Στο πλαίσιο του εργαλείου διασυνοριακής διευκόλυνσης θεσπίζεται μία ενιαία διαδικασία, με περιορισμένες απαιτήσεις για τα κράτη μέλη, η οποία εφαρμόζεται τόσο στα νομικά όσο και στα διοικητικά εμπόδια. Επιπλέον, η τροποποιημένη πρόταση περιλαμβάνει περιορισμένες διοικητικές απαιτήσεις, καθώς τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν έναν υφιστάμενο φορέα ως σημείο διασυνοριακού συντονισμού και μπορούν να αποφασίσουν τον καλύτερο τρόπο οργάνωσης των πόρων τους. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να ορίσουν κοινά σημεία διασυνοριακού συντονισμού κατά μήκος των κοινών συνόρων τους, βελτιστοποιώντας έτσι τους πόρους τους.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Το Interreg είναι το κύριο χρηματοδοτικό μέσο της πολιτικής για τη συνοχή όσον αφορά την υποστήριξη προγραμμάτων διασυνοριακής συνεργασίας στις διασυνοριακές περιοχές της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων περιοχών που συνορεύουν με χώρες της ΕΖΕΣ και την Ανδόρα. Τα προγράμματα αυτά συμβάλλουν στην προσέγγιση των περιοχών και των πολιτών εκατέρωθεν των συνόρων. Στο πλαίσιο του Interreg VI (2021-2027)⁸, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) μπορεί να στηρίζει τον ειδικό στόχο Interreg της «καλύτερης διακυβέρνησης συνεργασίας» προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης μέσω της προώθησης της νομικής και διοικητικής συνεργασίας και της συνεργασίας μεταξύ των πολιτών, της κοινωνίας των πολιτών και των θεσμικών

⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1059 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2021, για τις ειδικές διατάξεις που διέπουν τον στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» (Interreg) ο οποίος υποστηρίζεται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και τους μηχανισμούς εξωτερικής χρηματοδότησης (ΕΕ L 231 της 30.6.2021, σ. 94).

οργάνων, ιδίως με σκοπό την επίλυση νομικών και άλλων εμποδίων στις διασυνοριακές περιοχές⁹. Ορισμένα προγράμματα Interreg μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτή την επιλογή για να χρηματοδοτήσουν τη δημιουργία δομών που να μπορούν να λειτουργήσουν ως σημεία διασυνοριακού συντονισμού. Όταν η στήριξη αυτή δεν περιλαμβάνεται ήδη στα σχετικά προγράμματα Interreg ή όταν τα κονδύλια δεν είναι αρκετά σημαντικά, τα κράτη μέλη και οι εταίροι του προγράμματος μπορούν να εξετάσουν το ενδεχόμενο αναπρογραμματισμού του ΕΤΠΑ με στόχο τη δημιουργία και τη λειτουργία σημείων διασυνοριακού συντονισμού. Πέραν αυτής της συμπληρωματικής στήριξης και της παροχής ενωσιακής χρηματοδότησης, τα προγράμματα Interreg δεν μπορούν από μόνα τους να αντιμετωπίσουν τα νομικά και διοικητικά διασυνοριακά εμπόδια, καθώς απαιτούν τη λήψη αποφάσεων εκτός του πλαισίου των δομών διαχείρισης των προγραμμάτων και των έργων.

Ως εκ τούτου, η τροποποιημένη πρόταση παρέχει το νομικό πλαίσιο για όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά την εξεύρεση λύσεων σε νομικά και διοικητικά εμπόδια συμπληρωματικά τόσο προς τη χρηματοδοτική στήριξη που παρέχεται στο πλαίσιο του Interreg όσο και προς τη θεσμική στήριξη όπως οι ΕΟΕΣ, δεδομένου ότι οι εν λόγω όμιλοι δεν διαθέτουν τις νομοθετικές εξουσίες που απαιτούνται για την υπέρβαση των νομικών εμποδίων¹⁰.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πολιτική συνοχής και η ενιαία αγορά αλληλοενισχύονται. Ο μηχανισμός που δημιουργείται βάσει του παρόντος κανονισμού θα συμβάλει στην επίτευξη των στόχων της ενιαίας αγοράς, ιδίως με την ενίσχυση του οικονομικού δυναμικού των διασυνοριακών περιοχών, το οποίο παραμένει μερικώς αναξιοποίητο λόγω των διαφορετικών νομικών και διοικητικών συστημάτων.

Σε μελέτη του 2017, που παρήγγειλε η Επιτροπή σχετικά με τον οικονομικό αντίκτυπο που έχουν τα διασυνοριακά εμπόδια στο ΑΕΠ και στα επίπεδα απασχόλησης στις εσωτερικές χερσαίες διασυνοριακές περιοχές, διατυπωνόταν η εκτίμηση ότι, αν εξαλειφθεί έστω και μόνο το 20 % των υφιστάμενων εμποδίων, οι διασυνοριακές περιοχές θα αυξήσουν το ΑΕΠ τους κατά 2 %¹¹. Επομένως, ένα νομικό πλαίσιο που θα εφαρμόζεται σε όλα τα κράτη μέλη με σκοπό την εξεύρεση λύσεων σε νομικά και διοικητικά εμπόδια διασυνοριακών περιοχών συνιστά επίσης απαραίτητο συμπλήρωμα της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, κάτι που αποτελεί βασικό στόχο της ΕΕ [άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της Συνθήκης]¹².

Το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής της τροποποιημένης πρότασης δεν επηρεάζει την άσκηση άλλων αρμοδιοτήτων και μέτρων που αποφασίζονται στο πλαίσιο άλλων πολιτικών της ΕΕ ούτε επηρεάζει τη θεσμική ισορροπία όπως ορίζεται στις Συνθήκες.

⁹ Άρθρο 14 παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1059.

¹⁰ Βλ. άρθρο 7 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1082/2006.

¹¹ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Πολιτικής και Αστικής Ανάπτυξης, «Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions — Final report» (Ποσοτικοποίηση των επιπτώσεων των νομικών και διοικητικών εμποδίων στις παραμεθόριες περιφέρειες των χερσαίων συνόρων — Τελική έκθεση), Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., Υπηρεσία Εκδόσεων, 2017, <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; βλ. COM(2017) 534 final, σ. 6. Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. το συνοδευτικό του έγγραφο SWD(2017) 307 final, σημείο 2.2, σσ. 20-22.

¹² Βλ. επίσης την 9η αιτιολογική σκέψη του προοιμίου της ΣΕΕ (η έμφαση του συντάκτη): «ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να προωθήσουν την οικονομική και κοινωνική πρόοδο των λαών τους, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης και στο πλαίσιο της **ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς** και μιας **ενισχυμένης συνοχής**, όπως επίσης και της προστασίας του περιβάλλοντος, και να εφαρμόσουν πολιτικές που θα διασφαλίζουν την πρόοδο στον τομέα της οικονομικής ολοκλήρωσης εκ παραλλήλου με την πρόοδο σε άλλους τομείς».

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης, ιδίως εκείνες που εφαρμόζονται για τη μη δικαστική επίλυση νομικών ζητημάτων που προκύπτουν από διασυνοριακά εμπόδια ή σχετίζονται με την ορθή ερμηνεία ή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους μηχανισμούς συντονισμού που έχουν θεσπιστεί για την κοινωνική ασφάλιση και τη φορολογία.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Το άρθρο 175 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης προβλέπει την ανάληψη ειδικών δράσεων πέρα από τα πλαίσια των Ταμείων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο του εν λόγω άρθρου, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής τον οποίο προβλέπει η Συνθήκη. Για να επιτευχθεί η αρμονική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της, καθώς και μεγαλύτερη οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή, απαιτείται εντατικότερη εδαφική συνεργασία. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη βελτίωση των όρων εφαρμογής της συνεργασίας μεταξύ των διασυνοριακών περιοχών, οι οποίες χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, σύμφωνα με το άρθρο 174 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης.

• Επικουρικότητα

Οι προϋποθέσεις εδαφικής συνεργασίας θα πρέπει να δημιουργηθούν σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 παράγραφος 3 της ΣΕΕ. Τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει ατομικές, διμερείς, ακόμη και πολυμερείς πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των νομικών διασυνοριακών εμποδίων. Ωστόσο, τέτοιες δομές συνεργασίας δεν υπάρχουν σε όλα τα κράτη μέλη, ούτε καλύπτουν όλα τα σύνορα ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Ομοίως, σημεία διασυνοριακού συντονισμού δεν λειτουργούν σε όλα τα κράτη μέλη που καλύπτουν το σύνολο των εσωτερικών συνόρων της ΕΕ, αν και είναι απαραίτητα για τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού δικτύου με στόχο την ανταλλαγή γνώσεων και την ενίσχυση των ικανοτήτων, σε συνεργασία με την Επιτροπή. Επιπλέον, η ενωσιακή χρηματοδότηση (κυρίως στο πλαίσιο των προγραμμάτων Interreg) και τα νομικά μέσα (κυρίως οι ΕΟΕΣ) δεν έχουν αποδειχθεί μέχρι στιγμής επαρκή για την αντιμετώπιση των νομικών διασυνοριακών εμποδίων που εντοπίστηκαν σε ολόκληρη την Ένωση.

Ως εκ τούτου, οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, ούτε σε εθνικό, ούτε σε περιφερειακό ούτε σε τοπικό επίπεδο. Δεδομένης της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της προτεινόμενης δράσης, οι στόχοι της επιτυγχάνονται καλύτερα με την ανάληψη δράσης σε ενωσιακό επίπεδο. Συνεπώς, απαιτείται περαιτέρω δράση του νομοθέτη της ΕΕ.

• Αναλογικότητα

Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της ΣΕΕ, το περιεχόμενο και η μορφή της ενωσιακής δράσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών. Η χρήση του εργαλείου διασυνοριακής διευκόλυνσης που δημιουργείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι προαιρετική. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει από κοινού με ένα ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη να συνεχίσει την επίλυση των νομικών εμποδίων σε μια συγκεκριμένη διασυνοριακή περιοχή στο πλαίσιο των υφιστάμενων δομών συνεργασίας.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν τον καλύτερο τρόπο οργάνωσης των πόρων τους κατά τον ορισμό ενός σημείου διασυνοριακού συντονισμού, μεταξύ άλλων ορίζοντας υφιστάμενο φορέα ή κοινά σημεία διασυνοριακού συντονισμού με γειτονικά κράτη μέλη.

Εάν ένα κράτος μέλος δεν διαθέτει τέτοιο εργαλείο ή εάν οι υφιστάμενες δομές συνεργασίας

δεν επαρκούν για την αντιμετώπιση συγκεκριμένου διασυνοριακού εμποδίου, μπορεί να επιλέξει να χρησιμοποιήσει το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης που δημιουργείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Κατά συνέπεια, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων του. Η τροποποιημένη πρόταση δεν θίγει τα έννομα μέσα προστασίας που προβλέπονται από τις Συνθήκες για την αντιμετώπιση παραβιάσεων του δικαίου της ΕΕ από τα κράτη μέλη.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Όπως αναφέρεται στο σημείο 1 ανωτέρω, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει ατομικές, διμερείς, ακόμη και πολυμερείς πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των νομικών διασυνοριακών εμποδίων. Ωστόσο, αυτό δεν ισχύει κατ' ανάγκη για όλα τα κράτη μέλη και σίγουρα δεν επαρκεί για την αντιμετώπιση όλων των εμποδίων.

Ο κανονισμός θεσπίζει την υποχρέωση των κρατών μελών να ορίζουν σημεία διασυνοριακού συντονισμού και να διασφαλίζουν ότι οι αιτούντες λαμβάνουν απάντηση από αυτά μετά την αξιολόγηση ενός διασυνοριακού φακέλου, εντός εύλογης προθεσμίας (η οποία μπορεί να τάσσεται από το εθνικό δίκαιο). Ο κανονισμός είναι συμβατός με την πρόταση προαιρετικού και έτοιμου προς χρήση εργαλείου (του διασυνοριακού εργαλείου διευκόλυνσης) και με το προνόμιο των κρατών μελών να επιλέγουν το κατάλληλο μέσο. Η επιλογή του παρόντος τροποποιημένου κανονισμού συνάδει με την πρόταση ECBM της Επιτροπής του 2018 και με το διοργανικό πλαίσιο του συγκεκριμένου φακέλου (βλ. τμήμα 1).

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Άνευ αντικειμένου: νέα νομοθεσία

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η έννοια της διασυνοριακής πολιτικής πρωτοδιατυπώθηκε στο πλαίσιο των εργασιών που ανέλαβε η λουξεμβουργιανή Προεδρία του Συμβουλίου το 2015. Αυτό οδήγησε στη σύσταση μιας άτυπης ομάδας εργασίας αποτελούμενης από κράτη μέλη και ομάδες κρατών μελών, η οποία συνεδρίασε έως τον Δεκέμβριο του 2018. Η εν λόγω ομάδα εργασίας διερεύνησε επιλογές προκειμένου να διευκολυνθεί η αντιμετώπιση των διασυνοριακών εμποδίων που εξακολουθούν να υφίστανται, ιδίως κατά την υλοποίηση διασυνοριακών έργων.

Άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως διασυνοριακές περιοχές και οργανισμοί, έχουν ζητήσει τη δημιουργία ενός εργαλείου για την αντιμετώπιση διασυνοριακών εμποδίων εδώ και αρκετό καιρό. Αυτό κατέστη ιδιαίτερα σαφές κατά τη διάρκεια της διασυνοριακής επανεξέτασης που πραγματοποίησε η Επιτροπή μεταξύ 2015 και 2017. Στο πλαίσιο των δημόσιων διαβουλεύσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της επανεξέτασης σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης συγκεντρώθηκαν περισσότερες από 620 απαντήσεις. Στην ερώτηση σχετικά με τους πιθανούς τρόπους επίλυσης των συνοριακών ζητημάτων, οι απαντήσαντες ζήτησαν ρητά από την Επιτροπή να επιδιώξει μεγαλύτερη ευελιξία στην εφαρμογή της εθνικής/περιφερειακής νομοθεσίας στις παραμεθόριες περιοχές.

Η γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου, τα οποία εκδόθηκαν ως απάντηση στην ανακοίνωση «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ», χαιρετίζουν την πρόταση του 2018 για την ανάπτυξη ενός τέτοιου μέσου. Αμφότερα τα έγγραφα εκδόθηκαν το καλοκαίρι του 2018. Στις 5 Δεκεμβρίου 2018 η Επιτροπή των Περιφερειών, ανταποκρινόμενη στην πρόταση του 2018, εξέδωσε νέα έκθεση (εισηγητής: Bouke Arends, NL/PES) προς υποστήριξη της πρότασης. Η Επιτροπή των Περιφερειών εξέδωσε νέα γνωμοδότηση με θέμα «Ευρωπαϊκός διασυνοριακός μηχανισμός 2.0» στις 10 Οκτωβρίου 2023 (εισηγήτρια: Magali Altounian, FR/RENEW).

Η πρωτοβουλία «b-solutions», που αναφέρεται στο τμήμα 1, κατέδειξε περαιτέρω την ανάγκη για ένα νομικό μέσο που θα θεσπιστεί βάσει του δικαίου της ΕΕ με σκοπό την αντιμετώπιση διασυνοριακών εμποδίων. Στην έρευνα που διεξήγαγε η Επιτροπή το 2020 (βλ. επίσης τμήμα 1), το 44 % των πολιτών διασυνοριακών περιοχών της ΕΕ ανέφερε τις νομικές και διοικητικές διαφορές ως τα σημαντικότερα εμπόδια στη διασυνοριακή συνεργασία.

• **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Ο αντίκτυπος και η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία των προγραμμάτων Interreg είναι ευρέως αναγνωρισμένα¹³. Ωστόσο, σε πολλές περιπτώσεις, τα διασυνοριακά εμπόδια (ιδίως όταν αφορούν τις υπηρεσίες υγείας, τις τοπικές δημόσιες μεταφορές και την ανάπτυξη των επιχειρήσεων) απορρέουν από διαφορές στις διοικητικές πρακτικές και στα εθνικά νομικά πλαίσια. Οι διαφορές αυτές είναι δύσκολο να αντιμετωπιστούν από τα προγράμματα και μόνο, και απαιτούν αποφάσεις που δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο των δομών των προγραμμάτων.

Η πρόταση ECBM του 2018 αποτελούσε μέρος της νομοθετικής δέσμης για την πολιτική συνοχής 2021-2027, η οποία συνοδεύονταν από εκτίμηση επιπτώσεων¹⁴ που εξακολουθεί να ισχύει. Η παρούσα εκτίμηση επιπτώσεων βασίζεται στην προαναφερθείσα μελέτη του 2017, που είχε ανατεθεί από την Επιτροπή. Δεδομένου ότι τα πορίσματα παραμένουν επίκαιρα και βάσιμα, δεν χρειάζεται επικαιροποιημένη εκτίμηση επιπτώσεων για την τροποποιημένη πρόταση. Η παρούσα πρόταση επιφέρει ουσιαστικές απλουστεύσεις στην πρόταση ECBM του 2018, διατηρώντας παράλληλα την αρχική της εστίαση στην επίλυση των νομικών και διοικητικών εμποδίων που παρακωλύουν την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των διασυνοριακών περιοχών της ΕΕ.

Μια πιο πρόσφατη μελέτη που εκπονήθηκε από την Υπηρεσία Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τον μηχανισμό για την επίλυση νομικών και διοικητικών εμποδίων σε διασυνοριακό πλαίσιο και την εκτίμηση της ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας¹⁵ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η έγκριση ενός νέου νομοθετικού μέσου σε ενωσιακό επίπεδο για την αντιμετώπιση των διασυνοριακών νομικών και διοικητικών εμποδίων θα μπορούσε να αποφέρει οικονομικά οφέλη ύψους 123 δις. EUR ετησίως εντός της ΕΕ και να έχει θετικό κοινωνικό αντίκτυπο στις παραμεθόριες περιοχές.

¹³ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, «European Territorial Cooperation, Work Package 11, Ex-post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013, focusing on the European Regional Development Fund (ERDF) and the Cohesion Fund (CF)» [Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία — Δέσμη εργασιών 11, Εκ των υστέρων αξιολόγηση των προγραμμάτων της πολιτικής για τη συνοχή 2007-2013, με έμφαση στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) και το Ταμείο Συνοχής (ΤΣ)], Ιούλιος 2016.

¹⁴ SWD(2018) 282 final – 2018/0197 (COD).

¹⁵ EPRS, «Mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context - European added value assessment» (Μηχανισμός για την επίλυση νομικών και διοικητικών εμποδίων σε διασυνοριακό πλαίσιο — Εκτίμηση της ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας), PE 740.233, 2023.

Η Επιτροπή δημοσίευσε πρόσκληση υποβολής στοιχείων σχετικά με την ανάγκη θέσπισης νομικής πράξης σε επίπεδο ΕΕ για την αντιμετώπιση των διασυνοριακών εμποδίων. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν να υποβάλουν παρατηρήσεις και εμπειρικά στοιχεία σχετικά με τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν, τις επιπτώσεις τους και την τυχόν ύπαρξη εναλλακτικών εργαλείων για την εξεύρεση λύσεων. Η περίοδος διαβούλευσης ολοκληρώθηκε στις 16 Νοεμβρίου 2023. Περισσότερα από 50 ενδιαφερόμενα μέρη υπέβαλαν απαντήσεις και στοιχεία. Από τις απαντήσεις προκύπτει ότι εξακολουθούν να υφίστανται πολλά διοικητικά και νομικά εμπόδια στη συνεργασία μεταξύ των παραμεθόριων περιοχών της ΕΕ. Επισημαίνουν την ανάγκη να δημιουργηθεί ένα νέο έτοιμο προς χρήση εργαλείο βάσει του δικαίου της ΕΕ για την υπέρβαση αυτών των εμποδίων, το οποίο θα βελτιώνει τη διασυνοριακή συνεργασία και θα συμβάλλει στην ανάπτυξη των παραμεθόριων περιοχών.

Σκοπός της παρούσας τροποποιημένης πρότασης είναι να αξιοποιήσει τον δυνητικό θετικό αντίκτυπο που θα είχε η εντονότερη διασυνοριακή αλληλεπίδραση σε ολόκληρη την Ένωση. Παρέχει ένα σφαιρικό νομικό πλαίσιο προς εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη με σκοπό την εξεύρεση λύσεων σε νομικά και διοικητικά εμπόδια που περιορίζουν τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση και μειώνουν τις αναπτυξιακές δυνατότητες των παραμεθόριων περιοχών της ΕΕ.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Άνευ αντικειμένου: νέα νομοθεσία.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση δημιουργεί έναν νομικό μηχανισμό για την αντιμετώπιση των νομικών και διοικητικών εμποδίων σε διασυνοριακές περιοχές και, ως εκ τούτου, απευθύνεται κυρίως στις αρχές των κρατών μελών. Οι πολίτες αναμένεται ότι θα επωφεληθούν από τις λύσεις που θα επιτυγχάνονται με τη χρήση του προτεινόμενου μηχανισμού. Η επίλυση των νομικών εμποδίων σε διασυνοριακές περιοχές με βάση την παρούσα πρόταση αναμένεται ότι θα επηρεάσει θετικά την καθημερινή ζωή των ανθρώπων που ζουν σ' αυτές τις περιοχές, βελτιώνοντας την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες και οικονομικές ευκαιρίες. Η πρόταση τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα. Ειδικότερα, και λόγω του στόχου του για άρση των νομικών εμποδίων σε διασυνοριακό πλαίσιο, ο κανονισμός προάγει το δικαίωμα πρόσβασης σε δημόσιες υπηρεσίες (άρθρο 36) και την επιχειρηματική ελευθερία (άρθρο 16). Ωστόσο, δεδομένου ότι οι διασυνοριακές δημόσιες υπηρεσίες περιλαμβάνουν ευρύτερο φάσμα δραστηριοτήτων, η πρόταση θα προωθεί επίσης την πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη (άρθρο 35). Γενικότερα, οι διασυνοριακές υπηρεσίες δημόσιων μεταφορών μπορούν να επωφεληθούν από το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης, καθώς και από την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή (άρθρο 45).

Η τροποποιημένη πρόταση καλύπτει επίσης το ζήτημα της αποτελεσματικής νομικής προστασίας των προσώπων στις διασυνοριακές περιοχές.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η τροποποιημένη πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις, καθώς δεν περιλαμβάνει την παροχή χρηματοδοτικών πόρων σε καμία μορφή.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Όπως κάθε κανονισμός της ΕΕ, ο προτεινόμενος κανονισμός θα είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και θα ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος. Το άρθρο 291 παράγραφος 1 της Συνθήκης επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίζουν όλα τα μέτρα εθνικού δικαίου που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των νομικά δεσμευτικών πράξεων της ΕΕ. Όπως αναφέρεται στο σημείο 3.2 της ανακοίνωσης για τις παραμεθόριες περιοχές, ακόμη και όταν υπάρχει ευρωπαϊκή νομοθεσία, τα κράτη μέλη έχουν έναν βαθμό ευελιξίας και διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο εφαρμόζουν τη νομοθεσία στα εθνικά τους συστήματα και στους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής. Ως εκ τούτου, όταν δύο διαφορετικά συστήματα συναντώνται στα εσωτερικά σύνορα, αυτό μπορεί να δημιουργήσει περιπλοκότητα —μερικές φορές ακόμη και ανασφάλεια δικαίου— και να αυξήσει το κόστος.

Για να αξιολογηθεί κατά πόσον ο μηχανισμός που θεσπίζεται με τον προτεινόμενο κανονισμό αποτελεί πρόσθετο αποτελεσματικό εργαλείο για την αντιμετώπιση των νομικών εμποδίων στις διασυνοριακές περιοχές, η Επιτροπή θα πρέπει, σύμφωνα με το θεματολόγιο για τη βελτίωση της νομοθεσίας¹⁶, να προβεί σε αξιολόγηση της νομοθεσίας. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή προτείνει τη διενέργεια αξιολόγησης και την υποβολή έκθεσης προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή των Περιφερειών και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού. Στην έκθεσή της θα χρησιμοποιήσει δείκτες για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας, της αποδοτικότητας, της συνάφειας, της ευρωπαϊκής προστιθέμενης αξίας και των δυνατοτήτων απλούστευσης εντός 5 ετών από την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Δεδομένου ότι στις διαπραγματεύσεις μεταξύ των συννομοθετών σχετικά με την πρόταση ECBM του 2018 το Συμβούλιο εξέφρασε έντονες ανησυχίες, οι λεπτομερείς διατάξεις αποτέλεσαν αντικείμενο ενδελεχούς εξέτασης, αναθεώρησης, απλούστευσης και αναδιάρθρωσης προκειμένου να καμφθούν οι βασικές ανησυχίες. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας μειώθηκε ο αριθμός των διατάξεων από 26 άρθρα σε 14. Η τροποποιημένη πρόταση συνδυάζει στοιχεία της αρχικής πρότασης της Επιτροπής με νέα στοιχεία που προέκυψαν μετά το νομοθετικό ψήφισμα που εξέδωσε το Κοινοβούλιο με δική του πρωτοβουλία.

Κεφάλαιο Ι – Γενικές διατάξεις (άρθρα 1 έως 3)

Το κεφάλαιο Ι καθορίζει το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού, και ορίζει βασικούς όρους.

Το αντικείμενο (άρθρο 1) είναι μια διαδικασία που διευκολύνει την άρση των διασυνοριακών εμποδίων. Για την επιλογή του κατάλληλου εργαλείου, τα κράτη μέλη θα δημιουργήσουν και θα οργανώσουν σημεία διασυνοριακού συντονισμού (ΣΔΣ). Η πρόταση προσδιορίζει τα καθήκοντα των εν λόγω ΣΔΣ καθώς και τα συντονιστικά καθήκοντα της Επιτροπής.

Το πεδίο εφαρμογής της πρότασης (άρθρο 2) καλύπτει τόσο γεωγραφικές όσο και

¹⁶ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Βελτίωση της νομοθεσίας: επίτευξη καλύτερων αποτελεσμάτων για μια ισχυρότερη Ένωση» [COM(2016) 615 final, 14.9.2016].

ουσιαστικές πτυχές. Λόγω της νομικής βάσης, ο κανονισμός θα εφαρμόζεται στα διασυνοριακά εμπόδια που άπτονται του εθνικού δικαίου σε όλες τις εσωτερικές χερσαίες και θαλάσσιες παραμεθόριες περιοχές μεταξύ γειτονικών κρατών μελών. Ο κανονισμός δεν θίγει άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης, ιδίως εκείνες που εφαρμόζονται για τη μη δικαστική επίλυση νομικών ζητημάτων που προκύπτουν από διασυνοριακά εμπόδια ή αφορούν την ορθή ερμηνεία ή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης.

Το άρθρο 3 παραθέτει τους ορισμούς που απαιτούνται για την εφαρμογή της πρότασης. Όσον αφορά τους αιτούντες, η πρόταση υιοθετεί ευρύ ορισμό, στον βαθμό που συμπεριλαμβάνει κάθε ιδιωτική ή δημόσια οντότητα που συμμετέχει στην παροχή, τη λειτουργία, την εγκατάσταση ή την εκτέλεση καθηκόντων οποιασδήποτε διασυνοριακής δημόσιας υπηρεσίας ή υποδομής, ή κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει συμφέρον από την επίλυση του διασυνοριακού εμποδίου. Ο διασυνοριακός φάκελος μπορεί να υποβληθεί από περισσότερα του ενός νομικά ή φυσικά πρόσωπα από κοινού.

Κεφάλαιο II — Σημεία διασυνοριακού συντονισμού (άρθρα 4 και 5)

Η πρόταση καθορίζει διάφορες επιλογές για τη σύσταση των ΣΔΣ (άρθρο 4) και απαριθμεί τα καθήκοντά τους (άρθρο 5). Οι επιλογές επιτρέπουν στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την υποχρέωση αυτή με τη μεγαλύτερη δυνατή ευελιξία και σε πλήρη συμφωνία με τα εσωτερικά θεσμικά και νομικά τους πλαίσια (ένα ή περισσότερα ΣΔΣ, σε εθνικό και/ή περιφερειακό επίπεδο, χωριστή ή υφιστάμενη αρχή ή οργανισμό δημοσίου δικαίου). Τα γειτονικά κράτη μέλη μπορούν επίσης να εφαρμόζουν τις επιλογές αυτές σε κοινό ΣΔΣ που καλύπτει και τις δύο πλευρές των κοινών συνόρων.

Τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού θα πρέπει να λειτουργούν ως «υπηρεσίες μίας στάσης» για τους αιτούντες και να αποτελούν το προνομιακό σημείο επαφής τους στο αντίστοιχο κράτος μέλος. Εάν ένα κράτος μέλος δημιουργήσει περισσότερα του ενός ΣΔΣ, ένα από αυτά θα πρέπει να αναλάβει τον ρόλο του κύριου ΣΔΣ και τα υπόλοιπα θα πρέπει να το επικουρούν στην εκτέλεση των καθηκόντων του και να διαβιβάζουν τις απαραίτητες πληροφορίες.

Κεφάλαιο III — Διασυνοριακοί φάκελοι (άρθρα 6 έως 9)

Στο επίκεντρο της πρότασης βρίσκεται η διαχείριση διασυνοριακού φακέλου με τον οποίο προσδιορίζεται διασυνοριακό εμπόδιο. Η πρόταση καθορίζει τα στοιχεία του διασυνοριακού φακέλου (άρθρο 7), τα στάδια της προκαταρκτικής αξιολόγησης στα κράτη μέλη (άρθρο 8) και ορισμένες διαδικαστικές πτυχές (άρθρο 9).

Με βάση την εμπειρία από την πρωτοβουλία «b-solutions», οι αιτούντες δεν θα πρέπει να είναι υποχρεωμένοι να εντοπίζουν τη διοικητική και νομική διάταξη που προκάλεσε το εμπόδιο, αλλά μπορούν να υποστηρίζονται από οργανισμούς που διαθέτουν εμπειρογνώσια σχετικά με διασυνοριακά εμπόδια (π.χ. ο Σύνδεσμος Ευρωπαϊκών Συνοριακών Περιφερειών, η Mission Opérationnelle Transfrontalière ή η Κεντρική Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Διασυνοριακών Πρωτοβουλιών). Οι αιτούντες μπορούν να υποβάλουν διασυνοριακό φάκελο μόνο μία φορά, και μάλιστα στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται ή έχουν την καταστατική έδρα τους (άρθρο 6 παράγραφος 2).

Εκτός από την περιγραφή των στοιχείων που είναι αναγκαία για την αξιολόγηση του φακέλου από τα ΣΔΣ, ο διασυνοριακός φάκελος θα πρέπει επίσης να περιγράφει το πεδίο εφαρμογής κάθε παρέκκλισης ή εξαίρεσης από τις κανονικά εφαρμοστέες διατάξεις ή πρακτικές με στόχο τον περιορισμό τους στο απολύτως ελάχιστο.

Σκοπός της προκαταρκτικής αξιολόγησης είναι να εξακριβωθεί αν υπάρχει διασυνοριακό εμπόδιο ή αν ο φάκελος μπορεί να τεθεί στο αρχείο. Ακόμη και αν η προκαταρκτική αξιολόγηση καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει διασυνοριακό εμπόδιο, ο μηχανισμός

επίλυσης διασυνοριακών εμποδίων είναι προαιρετικός, οπότε η διαδικασία μπορεί να περατωθεί σε οποιοδήποτε στάδιο, υπό την προϋπόθεση ότι παρέχεται δέουσα εξήγηση στον αιτούντα.

Το άρθρο 8 παράγραφος 5 αναφέρει τον κατάλογο των εργαλείων που έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη. Ο αρμόδιος φορέας αξιολογεί κατά πόσον ένα ή περισσότερα από τα διαθέσιμα εργαλεία μπορούν να εφαρμοστούν στο συγκεκριμένο διασυνοριακό εμπόδιο και για την επίλυσή του σε συντονισμό με άλλα μέρη που χρησιμοποιούν τα εν λόγω εργαλεία. Κατά την εφαρμογή των εργαλείων, τα κράτη μέλη ακολουθούν τις διαδικασίες και τα χαρακτηριστικά των εργαλείων αυτών. Ωστόσο, όταν ο αρμόδιος φορέας εκτιμά ότι κανένα από τα διαθέσιμα εργαλεία δεν εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο διασυνοριακό εμπόδιο ή ότι κανένα από αυτά δεν επαρκεί για την αντιμετώπισή του, το κράτος μέλος μπορεί να εφαρμόσει το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης, το οποίο προτείνεται στο κεφάλαιο IV, ως πρόσθετο εργαλείο που θεσπίζεται βάσει του δικαίου της Ένωσης.

Για την παροχή ασφάλειας δικαίου στον αιτούντα, το άρθρο 9 καθορίζει το διαδικαστικό πλαίσιο για την προκαταρκτική αξιολόγηση: τις προθεσμίες, την ανάγκη αιτιολόγησης της απόφασης για την επίλυση συγκεκριμένου διασυνοριακού εμποδίου, καθώς και τα μέσα έννομης προστασίας κατά των αποφάσεων αυτών.

Κεφάλαιο IV — Το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης (άρθρα 10 έως 13)

Το άρθρο 10 καθορίζει τη διαδικασία που εφαρμόζεται αν το ΣΔΣ ή η αρμόδια αρχή χρησιμοποιεί το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης (άρθρο 8 παράγραφος 6) μετά την αξιολόγηση του διασυνοριακού εμποδίου βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1 και των άλλων υφιστάμενων εργαλείων που είναι διαθέσιμα για την άρση του εμποδίου που έχει εντοπιστεί (άρθρο 8 παράγραφος 5). Το ΣΔΣ ή η αρμόδια αρχή διαβιβάζει στον αιτούντα τις πληροφορίες σχετικά με το διασυνοριακό εμπόδιο που έχει εντοπιστεί, τη φύση της διάταξης που προκάλεσε το εμπόδιο, καθώς και τα επόμενα βήματα για την ενδεχόμενη άρση του (άρθρο 10 παράγραφος 2). Μόλις εντοπιστεί το εμπόδιο στο εθνικό νομικό σύστημα εξασφαλίζεται επίσης ο συντονισμός με το γειτονικό κράτος μέλος, εάν δεν υπάρχει κοινό ΣΔΣ (άρθρο 10 παράγραφος 3). Ανεξάρτητα από το αν το εμπόδιο είναι διοικητικής ή νομικής φύσης, το ΣΔΣ είναι υπεύθυνο για την επικοινωνία με την αρμόδια αρχή προκειμένου να επαληθεύσει πρώτα το συμφέρον και τη σκοπιμότητα της άρσης του εμποδίου μέσω της εθνικής διοικητικής ή νομικής διάταξης ή πρακτικής που έχει προσδιοριστεί (άρθρο 10 παράγραφοι 4 και 5). Ο αιτών μπορεί να ενημερωθεί ότι απαιτείται περισσότερος χρόνος για τη νομική ανάλυση, τις διαβουλεύσεις εντός του κράτους μέλους ή τον συντονισμό με το γειτονικό κράτος μέλος (άρθρο 10 παράγραφος 7).

Εάν αποφασιστεί να επιλυθεί το διασυνοριακό εμπόδιο που έχει εντοπιστεί, η διαδικασία μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τη φύση της διάταξης που το προκάλεσε. Στο πλαίσιο διοικητικής διάταξης, η αρχή στην οποία απευθύνεται το ΣΔΣ μπορεί να αποφασίσει να τροποποιήσει τη διάταξη ή την πρακτική, συμπεριλαμβανομένης της ερμηνείας της (άρθρο 10 παράγραφος 4). Στην περίπτωση αυτή, το ΣΔΣ ενημερώνει γραπτώς τον αιτούντα [άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α)]. Στο πλαίσιο νομοθετικής διάταξης, η αρχή στην οποία απευθύνεται το ΣΔΣ μπορεί να προτείνει μόνο την προσαρμογή του νομοθετικού πλαισίου για την αντιμετώπιση του εμποδίου (άρθρο 10 παράγραφος 5), σύμφωνα με τους συνταγματικούς κανόνες του κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το ΣΔΣ ενημερώνει γραπτώς τον αιτούντα σχετικά με τα βήματα της νομοθετικής διαδικασίας που ενδέχεται να εφαρμοστεί. Εάν δύο ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη καταλήξουν στο συμπέρασμα ότι το καθένα επιθυμεί να κινηθεί νομοθετική διαδικασία ή να αλλάξει διοικητική διάταξη ή πρακτική για την αντιμετώπιση του ίδιου εμποδίου, θα πρέπει να το πράξουν σε στενή συνεργασία, ενδεχομένως ταυτόχρονα και συστήνοντας μικτή επιτροπή, σύμφωνα με τα

αντίστοιχα νομοθετικά τους πλαίσια (άρθρο 11 παράγραφος 3).

Η απόφαση σχετικά με την επίλυση διοικητικού ή νομικού εμποδίου παραμένει προαιρετική.

Κεφάλαιο V — Τελικές διατάξεις (άρθρα 12 έως 14)

Το κεφάλαιο V καθορίζει τα συντονιστικά καθήκοντα της Επιτροπής (άρθρο 12), τα καθήκοντα παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων (άρθρο 13) και την ημερομηνία έναρξης ισχύος και εφαρμογής (άρθρο 14).

Το άρθρο 13 παράγραφος 1 απαιτεί από κάθε κράτος μέλος να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τη δημιουργία των ΣΔΣ του (έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου κανονισμού).

Το άρθρο 13 παράγραφος 2 θεσπίζει την υποχρέωση της Επιτροπής να υποβάλει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού εντός πέντε ετών από τη θέση σε ισχύ του.

Τροποποιημένη πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**για τη θέσπιση μηχανισμού επίλυσης των νομικών και διοικητικών εμποδίων σε
διασυνοριακό πλαίσιο**

Η πρόταση COM(2018) 373 της Επιτροπής τροποποιείται ως εξής:

- (1) Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

**«ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

για τη διευκόλυνση διασυνοριακών λύσεων»·

- (2) Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 28 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

- «(1) Το άρθρο 175 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Συνθήκη) προβλέπει την ανάληψη ειδικών δράσεων πέρα από τα πλαίσια των Ταμείων¹⁷ που αποτελούν αντικείμενο του πρώτου εδαφίου του εν λόγω άρθρου, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής τον οποίο προβλέπει η Συνθήκη. Στο πλαίσιο αυτό, η εδαφική συνεργασία συμβάλλει επίσης στην επίτευξη των στόχων που ορίζονται στο εν λόγω άρθρο. Για τον σκοπό αυτό, είναι σκόπιμο να θεσπιστούν τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση των όρων υλοποίησης των δράσεων εδαφικής συνεργασίας.
- (2) Το άρθρο 174 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης αναγνωρίζει τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι διασυνοριακές περιοχές και ορίζει ότι η Ένωση θα πρέπει να αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στις περιοχές αυτές κατά την ανάπτυξη και την υλοποίηση δράσεων που οδηγούν στην ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής της Ένωσης.
- (3) Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ»¹⁸ αναγνώρισε την πρόοδο που έχει σημειωθεί μέχρι στιγμής όσον αφορά τον μετασχηματισμό των εν λόγω περιφερειών από απόκεντρες κατά κύριο λόγο περιφέρειες σε περιφέρειες

¹⁷ Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ), το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο+ (ΕΚΤ+), το Ταμείο Συνοχής, το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης (ΤΑΜ), το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (ΕΤΘΑΥ), το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης (ΤΑΜΕ), το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας (ΤΕΑ) και το Μέσο για τη Χρηματοδοτική Στήριξη της Διαχείρισης των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων (ΜΔΣΘ). Βλ. άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2021, για τον καθορισμό κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο+, το Ταμείο Συνοχής, το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας, Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας, και δημοσιονομικών κανόνων για τα εν λόγω Ταμεία και για το Ταμείο Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης, το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας και το Μέσο για τη Χρηματοδοτική Στήριξη της Διαχείρισης των Συνόρων και την Πολιτική των Θεωρήσεων (ΕΕ L 231 της 30.6.2021, σ. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

¹⁸ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ» [COM(2017) 534 final της 20.9.2017].

ανάπτυξης και ευκαιριών, αλλά ταυτόχρονα τόνισε τα νομικά και άλλα εμπόδια που εξακολουθούν να υφίστανται στις εν λόγω περιφέρειες, ιδίως τα εμπόδια που αφορούν τις υπηρεσίες υγείας, τις εργασιακές ρυθμίσεις, τη φορολογία, την ανάπτυξη των επιχειρήσεων, καθώς και τα εμπόδια που συνδέονται με τις διαφορές στη διοικητική νοοτροπία και τα εθνικά νομικά πλαίσια. Ούτε η χρηματοδότηση της ευρωπαϊκής εδαφικής συνεργασίας, η οποία παρέχεται ιδίως στο πλαίσιο των προγραμμάτων Interreg¹⁹, ούτε η θεσμική στήριξη της συνεργασίας που παρέχεται από τους ευρωπαϊκούς ομίλους εδαφικής συνεργασίας (στο εξής: ΕΟΕΣ) που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1082/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁰ ή από την πρωτοβουλία «b-solutions» που δρομολογήθηκε το 2018 από την Επιτροπή²¹ επαρκούν για την επίλυση ορισμένων από τα διοικητικά και νομικά εμπόδια που παρακωλύουν την αποτελεσματική συνεργασία.

- (4) Οι διασυνοριακές περιοχές κινδυνεύουν να πληγούν δυσανάλογα σε περιόδους κρίσης. Κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, ο οικονομικός αντίκτυπος που είχαν στις διασυνοριακές περιοχές τα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη σχετικά με τα σύνορα ήταν υπερδιπλάσιος από τον μέσο αντίκτυπο σε όλες τις περιφέρειες της ΕΕ. Η εμπειρία αυτή ενισχύει την ανάγκη παροχής μέσων για την αντιμετώπιση των διασυνοριακών εμποδίων.
- (5) Μολονότι υπάρχουν ήδη αρκετά νομικά εργαλεία για την επίλυση διασυνοριακών εμποδίων σε διακυβερνητικό, εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο σε ορισμένες περιοχές της Ένωσης, δεν καλύπτουν όλες τις παραμεθόριες περιοχές της ή δεν αντιμετωπίζουν κατ' ανάγκη με συνεκτικό τρόπο ζητήματα που σχετίζονται με την ανάπτυξη και την ενίσχυση της εδαφικής συνοχής. Ως εκ τούτου, για να συμπληρωθούν τα υφιστάμενα εργαλεία είναι αναγκαίο να δημιουργηθεί ένα πρόσθετο εργαλείο βάσει του δικαίου της Ένωσης, και συγκεκριμένα το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης.
- (6) Για να συσταθεί η διοικητική δομή η οποία θα εξετάζει δεόντως τις αιτήσεις που αφορούν διασυνοριακά εμπόδια, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δημιουργήσει ένα ή περισσότερα σημεία διασυνοριακού συντονισμού αρμόδια για την παραλαβή και την αξιολόγηση των εν λόγω αιτήσεων. Θα πρέπει να συνεργάζονται με την Επιτροπή και να υποστηρίζουν τον συντονιστικό της ρόλο.
- (7) Παρά το γεγονός ότι οι θαλάσσιες παραμεθόριες περιοχές έχουν διαφορετικό χαρακτήρα λόγω των πιο περιορισμένων δυνατοτήτων που παρουσιάζουν για διασυνοριακές αλληλεπιδράσεις και τη χρήση διασυνοριακών δημόσιων

¹⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1059 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2021, για τις ειδικές διατάξεις που διέπουν τον στόχο «Ευρωπαϊκή εδαφική συνεργασία» (Interreg) ο οποίος υποστηρίζεται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και τους μηχανισμούς εξωτερικής χρηματοδότησης (ΕΕ L 231 της 30.6.2021, σ. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

²⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1082/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για τον ευρωπαϊκό όμιλο εδαφικής συνεργασίας (ΕΟΕΣ) (ΕΕ L 210 της 31.7.2006, σ. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

²¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με τίτλο «Ωθηση της ανάπτυξης και της συνοχής σε παραμεθόριες περιφέρειες της ΕΕ» [COM(2017) 534 final της 20.9.2017].

υπηρεσιών, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται και στα θαλάσσια σύνορα.

- (8) Σε ενωσιακό επίπεδο υπάρχουν αρκετά μη δικαστικά εργαλεία για την παρακολούθηση και την επιβολή της τήρησης του δικαίου της Ένωσης, ιδίως εκείνα που συνδέονται με την ενιαία αγορά, όπως το SOLVIT²². Ο παρών κανονισμός δεν αναμένεται να επηρεάσει τα εν λόγω υφιστάμενα εργαλεία. Το πρόσθετο εργαλείο που δημιουργείται θα εφαρμόζεται μόνο στα διασυνοριακά εμπόδια που οφείλονται στο εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένης της ορθής αλλά αποκλίνουσας εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης που ενδέχεται να οδηγήσει σε ακούσια παρεμπόδιση του σχεδιασμού ή της υλοποίησης διασυνοριακών δημόσιων υπηρεσιών και στοιχείων υποδομής. Δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται σε φακέλους που αφορούν πιθανή παραβίαση του δικαίου της ΕΕ για την εσωτερική αγορά από δημόσια αρχή άλλου κράτους μέλους. Επίσης, ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους μηχανισμούς συντονισμού που έχουν θεσπιστεί για την κοινωνική ασφάλιση και τη φορολογία.
- (9) Για να εντοπιστούν πιθανά διασυνοριακά εμπόδια τα οποία θα μπορούσαν να καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι καταστάσεις που μπορούν να θεωρηθούν διασυνοριακές αλληλεπιδράσεις. Για τον σκοπό αυτό, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται στις υποδομές που προορίζονται για διασυνοριακές δραστηριότητες καθώς και στις διασυνοριακές δημόσιες υπηρεσίες. Οι εν λόγω «διασυνοριακές δημόσιες υπηρεσίες», δεδομένου ότι παρέχονται σε μακροπρόθεσμη βάση, θα πρέπει να αποσκοπούν στη δημιουργία οφελών για το ευρύ κοινό ή για μια συγκεκριμένη ομάδα-στόχο στην παραμεθόρια περιοχή στην οποία παρέχονται, βελτιώνοντας έτσι τις συνθήκες διαβίωσης και την εδαφική συνοχή στις εν λόγω περιοχές. Επιπλέον, τα στοιχεία υποδομής που απαιτούνται για τις διασυνοριακές δραστηριότητες ενδέχεται να επηρεάζονται από διασυνοριακά εμπόδια, όπως τα διαφορετικά τεχνικά πρότυπα για τα κτίρια ή τα οχήματα, συμπεριλαμβανομένου του σχετικού εξοπλισμού. Ο διασυνοριακός φάκελος θα πρέπει να υποβάλλεται από τον αιτούντα, δηλαδή από οντότητα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή από φυσικό πρόσωπο, μόνο και στον βαθμό που έχει έννομο συμφέρον για τη διασυνοριακή δημόσια υπηρεσία ή ορισμένα στοιχεία υποδομής.
- (10) Για να υπάρξει η κατάλληλη διοικητική ικανότητα σε εθνικό επίπεδο για την εξέταση των αιτήσεων που αφορούν διασυνοριακά εμπόδια και για να δημιουργηθεί δίκτυο εθνικών φορέων ικανών να συνεργάζονται μεταξύ τους για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συστήσουν ένα ή περισσότερα σημεία διασυνοριακού συντονισμού σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο. Δύο ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν υφιστάμενους κοινούς φορείς ως σημείο διασυνοριακού συντονισμού σε συγκεκριμένο σύνορο ή να αναθέσουν σε υφιστάμενη κοινή αρχή ή φορέα τα πρόσθετα καθήκοντα του σημείου διασυνοριακού συντονισμού για όλα τα σύνορά τους.
- (11) Για να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο, κοινό για όλα τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού, με σκοπό την εξέταση των αιτήσεων που αφορούν διασυνοριακά

²² Σύσταση 2013/461/ΕΕ της Επιτροπής, της 17ης Σεπτεμβρίου 2013 (ΕΕ L 249 της 19.9.2013, σ. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

εμπόδια, είναι αναγκαίο να καθοριστούν τα καθήκοντα που θα πρέπει να εκτελεί κάθε σημείο διασυνοριακού συντονισμού. Τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού θα πρέπει να λειτουργούν ως «υπηρεσίες μίας στάσης» για τους αιτούντες και να αποτελούν το προνομιακό σημείο επαφής τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα στοιχεία επικοινωνίας των σημείων διασυνοριακού συντονισμού είναι διαθέσιμα στο κοινό και να μεριμνούν για την προβολή και την προσβασιμότητά τους. Όταν υπάρχουν περισσότερα του ενός σημεία διασυνοριακού συντονισμού σε ένα κράτος μέλος, πρέπει να προσδιορίζεται με σαφήνεια το σημείο με το οποίο πρέπει να έρθει σε επαφή ο αιτών. Προκειμένου να καταστεί δυνατή η παρακολούθηση της έκβασης των αιτήσεων σχετικά με διασυνοριακά εμπόδια και να αυξηθεί η διαφάνεια όσον αφορά την επίλυση των διασυνοριακών εμποδίων, τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού θα πρέπει επίσης να είναι υπεύθυνα για τη δημιουργία και την τήρηση δημόσιου μητρώου το οποίο θα καλύπτει όλους τους διασυνοριακούς φακέλους που υποβάλλονται από αιτούντες που βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος. Επιπλέον, είναι αναγκαίο ο παρών κανονισμός να καθορίζει υποχρεώσεις όσον αφορά τον συντονισμό, τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των διαφόρων σημείων διασυνοριακού συντονισμού σε ένα κράτος μέλος και μεταξύ των σημείων διασυνοριακού συντονισμού γειτονικών κρατών μελών.

- (12) Κάθε αιτών θα πρέπει να υποβάλει τον διασυνοριακό του φάκελο μόνο μία φορά. Ωστόσο, σε περίπτωση που και άλλος αιτών σε άλλο κράτος μέλος υποβάλει αντίστοιχο διασυνοριακό φάκελο στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος, τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού των οικείων κρατών μελών θα πρέπει να αποφεύγουν τους παράλληλους φακέλους, συντονιζόμενα προς τον σκοπό αυτό.
- (13) Λόγω των διαφορετικών επιπέδων του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου ενδέχεται να δυσχεραίνεται ο προσδιορισμός της διάταξης που προκαλεί το διασυνοριακό εμπόδιο. Ως εκ τούτου, με βάση επίσης την εμπειρία από την πρωτοβουλία «b-solutions», ο αιτών θα πρέπει να περιγράφει μόνο την κατάσταση και το πρόβλημα που πρέπει να διευθετηθούν.
- (14) Για να θεσπιστεί ένα διαδικαστικό πλαίσιο που θα παρέχει ταυτόχρονα ασφάλεια δικαίου στον αιτούντα διασυνοριακό φάκελο, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού θα πρέπει να αξιολογεί τους διασυνοριακούς φακέλους και θα πρέπει να δίνεται προκαταρκτική και τελική απάντηση στον αιτούντα εντός εύλογων προθεσμιών, οι οποίες θα πρέπει καταρχήν να είναι εκείνες που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο. Όταν τα διασυνοριακά εμπόδια δεν προσδιορίζονται από τον αιτούντα, αυτό θα πρέπει να γίνεται από τις αρμόδιες αρχές ή τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου. Η ανάλυση ενός διασυνοριακού φακέλου θα μπορούσε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει διασυνοριακό εμπόδιο, επειδή η περιγραφή του εικαζόμενου εμποδίου βασίζεται σε ανεπαρκείς πληροφορίες ή σε παρερμηνεία των εφαρμοστέων νομικών ή διοικητικών διατάξεων ή επειδή οι νομικές ή διοικητικές διατάξεις καλύπτουν ήδη τις αναγκαίες απαιτήσεις για την αντιμετώπιση του εμποδίου. Στην περίπτωση αυτή, το διασυνοριακό εμπόδιο θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει επιλυθεί και ο διασυνοριακός φάκελος θα πρέπει να κλείσει. Μόλις επιβεβαιωθεί η ύπαρξη διασυνοριακού εμποδίου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρούν την ευχέρεια να αποφασίσουν το καταλληλότερο εργαλείο για την αντιμετώπιση της κατάστασης μεταξύ των

διαθέσιμων στην οικεία διασυνοριακή περιοχή, βασιζόμενα αρχικά σε ήδη υφιστάμενους μηχανισμούς, κατά περίπτωση, για την άρση του εμποδίου. Όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν να μην επιλύσουν διασυνοριακά εμπόδια, θα πρέπει να αναφέρουν δεόντως τους λόγους και να υποδεικνύουν πιθανές επιλογές έννομης προστασίας, ιδίως όταν το κράτος μέλος καταλήγει στο συμπέρασμα ότι το εμπόδιο που εντοπίστηκε δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

- (15) Εάν η αρμόδια αρχή δεν βρει υφιστάμενο κατάλληλο εργαλείο, μπορεί να επιλέξει το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης ή να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους αποφασίζει να μην επιλύσει το διασυνοριακό εμπόδιο. Δεδομένου ότι το αποτέλεσμα της διαδικασίας ενδέχεται να διαφέρει ελαφρώς ανάλογα με τη φύση του πιθανού διασυνοριακού νομικού, διοικητικού ή νομοθετικού εμποδίου, είναι αναγκαίο να προβλεφθούν αυτές οι ιδιαίτερες περιπτώσεις στο πλαίσιο του εργαλείου διασυνοριακής διευκόλυνσης.
- (16) Για να δημιουργηθεί αποτελεσματική διαδικαστική δομή με σκοπό την εξέταση των φακέλων σχετικά με διασυνοριακά εμπόδια, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καθορίζει τα ουσιώδη στάδια της διαδικασίας για τους φακέλους που αφορούν εμπόδια τόσο διοικητικού όσο και νομοθετικού χαρακτήρα. Θα πρέπει επίσης να διευκρινιστεί ότι, λόγω των διαφορετικών νομικών συστημάτων γειτονικών κρατών μελών, τα διασυνοριακά εμπόδια μπορεί να θεωρηθεί ότι οφείλονται στο μεν ένα κράτος μέλος σε διοικητική διάταξη, στο δε άλλο κράτος μέλος σε νομική διάταξη, και αντιστρόφως. Ως εκ τούτου, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να εφαρμόζει την κατάλληλη διαδικασία. Τα γειτονικά κράτη μέλη θα πρέπει να συντονίζουν τις αντίστοιχες διαδικασίες τους όσο το δυνατόν στενότερα. Όταν λαμβάνεται τελική θέση επί του φακέλου, η σχετική αιτιολογία θα πρέπει να κοινοποιείται στον αιτούντα μαζί με την απόφαση.
- (17) Για να διασφαλιστεί η παρακολούθηση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε ενωσιακό επίπεδο και να παρασχεθεί στήριξη στα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων όσον αφορά την ανάπτυξη ικανοτήτων, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή τα σχετικά καθήκοντα για την επίτευξη των εν λόγω στόχων. Ειδικότερα, το σημείο συντονισμού σε επίπεδο ΕΕ θα πρέπει να στηρίζει τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού προωθώντας τη μεταξύ τους ανταλλαγή εμπειριών. Η εν λόγω στήριξη μπορεί επίσης να συνίσταται σε εργαλεία τεχνικής βοήθειας, όπως η πρωτοβουλία «b-solutions».
- (18) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η τεκμηριωμένη χάραξη πολιτικής, θα πρέπει να υποβληθεί έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή θα πρέπει να εξετάζει τα κύρια ζητήματα αξιολόγησης, μεταξύ άλλων την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, τη συνάφεια, την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία, τις δυνατότητες απλούστευσης, τη βιωσιμότητα και την αναγκαιότητα περαιτέρω δράσης σε ενωσιακό επίπεδο. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει την εν λόγω έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και, σύμφωνα με το άρθρο 307 πρώτο εδάφιο της Συνθήκης, στην Επιτροπή των Περιφερειών και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Προκειμένου να συγκεντρωθούν ευρεία στοιχεία σχετικά με τη χρήση του παρόντος κανονισμού και του εργαλείου διασυνοριακής διευκόλυνσης, η έκθεση θα πρέπει να υποβληθεί πέντε έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

- (19) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα. Λόγω του στόχου του για άρση των νομικών εμποδίων σε διασυνοριακό πλαίσιο, ο κανονισμός μπορεί να ενισχύσει το δικαίωμα πρόσβασης σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος (άρθρο 36) και την επιχειρηματική ελευθερία (άρθρο 16). Το ευρύ φάσμα των υπηρεσιών αυτού του είδους μπορεί επίσης να προωθήσει την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη (άρθρο 35). Γενικότερα, επειδή φαίνεται ιδιαίτερα πιθανό ότι οι διασυνοριακές υπηρεσίες δημόσιων μεταφορών θα επωφεληθούν από το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης, ο παρών κανονισμός μπορεί να επηρεάσει θετικά την ελεύθερη κυκλοφορία και διαμονή (άρθρο 45).
- (20) Οι όροι της εδαφικής συνεργασίας θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως προκύπτει από την εμπειρία, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει ατομικές, διμερείς ή ακόμη και πολυμερείς πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των νομικών διασυνοριακών εμποδίων. Ωστόσο, αυτά τα εργαλεία δεν υπάρχουν σε όλα τα κράτη μέλη ή δεν υπάρχουν για όλα τα σύνορα ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους. Συνεπώς, οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, είτε σε κεντρικό επίπεδο είτε σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, αλλά μπορούν μάλλον, λόγω της αναγκαίας συμμετοχής τουλάχιστον δύο γειτονικών κρατών μελών, να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο. Συνεπώς, απαιτείται περαιτέρω δράση του νομοθέτη της Ένωσης.
- (21) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το περιεχόμενο και η μορφή της ενωσιακής δράσης δεν πρέπει να υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων των Συνθηκών. Η χρήση του εργαλείου διασυνοριακής διευκόλυνσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι προαιρετική για κάθε κράτος μέλος. Ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αποφασίσει, σε συγκεκριμένα σύνορα με ένα ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη, να επιλύσει τα διασυνοριακά εμπόδια με τη χρήση υφιστάμενων εργαλείων που έχει θεσπίσει σε εθνικό επίπεδο ή που έχει θεσπίσει μαζί με ένα ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων του όσον αφορά τις διασυνοριακές περιοχές για τις οποίες τα κράτη μέλη δεν διαθέτουν αποτελεσματικά εργαλεία προκειμένου να επιλύσουν τα νομικά εμπόδια.».
- (3) Τα άρθρα 1 έως 26 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ I **Γενικές διατάξεις**

Άρθρο 1 *Αντικείμενο*

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει διαδικασία για τη διευκόλυνση της επίλυσης διασυνοριακών εμποδίων που παρακωλύουν τη δημιουργία και τη λειτουργία οποιουδήποτε στοιχείου υποδομής είναι αναγκαίο για δημόσιες ή ιδιωτικές διασυνοριακές δραστηριότητες, ή οποιασδήποτε διασυνοριακής δημόσιας υπηρεσίας

παρέχεται σε συγκεκριμένη διασυνοριακή περιοχή, και υπό την προϋπόθεση ότι προάγει την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή στη διασυνοριακή περιοχή (στο εξής: εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης).

2. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει επίσης κανόνες σχετικά με:
 - α) την οργάνωση και τα καθήκοντα των σημείων διασυνοριακού συντονισμού στα κράτη μέλη·
 - β) τα συντονιστικά καθήκοντα της Επιτροπής.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε διασυνοριακά εμπόδια σε χερσαίες ή θαλάσσιες παραμεθόριες περιοχές γειτονικών κρατών μελών.

Δεν εφαρμόζεται σε διασυνοριακά εμπόδια σε παραμεθόριες περιοχές μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών.
2. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης, ιδίως εκείνες που εφαρμόζονται για τη μη δικαστική επίλυση νομικών ζητημάτων που προκύπτουν από διασυνοριακά εμπόδια ή αφορούν την ορθή ερμηνεία ή εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Δεν θίγει τους μηχανισμούς συντονισμού που έχουν θεσπιστεί για την κοινωνική ασφάλιση και τη φορολογία.

Άρθρο 3

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
 - 1) «διασυνοριακή αλληλεπίδραση»:
 - α) κάθε στοιχείο υποδομής που είναι αναγκαίο για δημόσιες ή ιδιωτικές διασυνοριακές δραστηριότητες·
 - β) η εγκατάσταση, η λειτουργία ή η παροχή οποιασδήποτε διασυνοριακής δημόσιας υπηρεσίας σε διασυνοριακή περιοχή·
 - 2) «διασυνοριακό εμπόδιο»: οποιαδήποτε νομοθετική ή διοικητική διάταξη ή πρακτική δημόσιας αρχής κράτους μέλους ενδέχεται να επηρεάζει αρνητικά τη διασυνοριακή αλληλεπίδραση και, ως εκ τούτου, την ανάπτυξη μιας διασυνοριακής περιοχής και η οποία δεν αφορά πιθανή παραβίαση του δικαίου της Ένωσης που διέπει την εσωτερική αγορά·
 - 3) «αρμόδια αρχή»: φορέας σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο που έχει την εξουσία να εκδίδει νομικά δεσμευτικές και εκτελεστές πράξεις·
 - 4) «διασυνοριακός φάκελος»: το έγγραφο που καταρτίζεται από έναν ή περισσότερους αιτούντες για να υποβληθεί σε σημείο διασυνοριακού συντονισμού·
 - 5) «διασυνοριακή δημόσια υπηρεσία»: δραστηριότητα που ασκείται προς το δημόσιο συμφέρον με σκοπό την παροχή υπηρεσίας, την αντιμετώπιση κοινών προβλημάτων ή την αξιοποίηση αναπτυξιακών δυνατοτήτων παραμεθόριων περιοχών που βρίσκονται σε διαφορετικές πλευρές ενός ή περισσότερων συνόρων γειτονικών κρατών μελών, υπό την προϋπόθεση ότι προάγει την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή στο διασυνοριακό έδαφος·

- 6) «αιτών»: κάθε ιδιωτική ή δημόσια οντότητα που συμμετέχει στην παροχή, τη λειτουργία, την εγκατάσταση ή την εκτέλεση καθηκόντων οποιασδήποτε διασυνοριακής δημόσιας υπηρεσίας ή υποδομής, ή κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον από την επίλυση του διασυνοριακού εμποδίου.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, η αναφορά στην «αρμόδια αρχή» καλύπτει επίσης καταστάσεις στις οποίες περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές εντός του ίδιου κράτους μέλους είναι αρμόδιες ή πρέπει να ζητηθεί η γνώμη τους.
3. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «διασυνοριακό εμπόδιο» καλύπτει ένα ή περισσότερα διασυνοριακά εμπόδια που συνδέονται με διασυνοριακό φάκελο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Σημεία διασυνοριακού συντονισμού

Άρθρο 4

Δημιουργία σημείων διασυνοριακού συντονισμού

1. Κάθε κράτος μέλος δημιουργεί ένα ή περισσότερα σημεία διασυνοριακού συντονισμού σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό του πλαίσιο, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο ή και στα δύο, σύμφωνα με την παράγραφο 3.
2. Δύο ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να δημιουργήσουν κοινό σημείο διασυνοριακού συντονισμού αρμόδιο για μία ή περισσότερες από τις αντίστοιχες διασυνοριακές περιοχές.
3. Κάθε σημείο διασυνοριακού συντονισμού συγκροτείται με έναν από τους ακόλουθους τρόπους:
 - α) ως χωριστή αρχή ή ως οργανισμός δημοσίου δικαίου·
 - β) στο πλαίσιο υφιστάμενης αρχής ή υφιστάμενου οργανισμού δημοσίου δικαίου, μεταξύ άλλων με την ανάθεση σε υφιστάμενη αρχή ή οργανισμό δημοσίου δικαίου των πρόσθετων καθηκόντων του σημείου διασυνοριακού συντονισμού.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εντός δύο μηνών από την απόφαση για τη δημιουργία του σημείου διασυνοριακού συντονισμού, τα στοιχεία επικοινωνίας του και οι πληροφορίες σχετικά με τα καθήκοντά του είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο των προγραμμάτων Interreg που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1059. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την προβολή και την προσβασιμότητα του σημείου διασυνοριακού συντονισμού.

Άρθρο 5

Βασικά καθήκοντα των σημείων διασυνοριακού συντονισμού

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν είτε μεμονωμένα, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1, είτε από κοινού, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, τα καθήκοντα που εκτελεί κάθε σημείο διασυνοριακού συντονισμού και τα καθήκοντα που ανατίθενται στην αρμόδια αρχή.
2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν αν τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού μπορούν να επιληφθούν ενός διασυνοριακού φακέλου για λογαριασμό τους ή αν είναι υπεύθυνα μόνο για την επικοινωνία με τους αιτούντες εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής.

3. Το σημείο διασυνοριακού συντονισμού αποτελεί το μοναδικό σημείο επαφής για τον αιτούντα, ανάλογα με την οργάνωση των σημείων επαφής από τα κράτη μέλη, με τον ακόλουθο τρόπο:
- α) κάθε εθνικό σημείο διασυνοριακού συντονισμού για όλους τους διασυνοριακούς φακέλους οι οποίοι υποβάλλονται από αιτούντα που βρίσκεται στην επικράτεια του αντίστοιχου κράτους μέλους·
 - β) κάθε περιφερειακό σημείο διασυνοριακού συντονισμού για τους διασυνοριακούς φακέλους οι οποίοι υποβάλλονται από αιτούντα που βρίσκεται στη μεθοριακή περιοχή ή περιοχές του αντίστοιχου κράτους μέλους·
 - γ) κάθε κοινό σημείο διασυνοριακού συντονισμού για τους διασυνοριακούς φακέλους οι οποίοι υποβάλλονται από αιτούντα που βρίσκεται σε μία από τις οικείες μεθοριακές περιοχές.
4. Εκτός από τα καθήκοντά τους που αναφέρονται στα άρθρα 8, 10 και 11, τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού εκτελούν τα ακόλουθα καθήκοντα:
- α) δημιουργία και τήρηση δημόσιου μητρώου που καλύπτει όλους τους διασυνοριακούς φακέλους οι οποίοι υποβάλλονται από αιτούντες που βρίσκονται στο εν λόγω κράτος μέλος·
 - β) συνεργασία με την Επιτροπή και επικουρία στην εκτέλεση των συντονιστικών καθηκόντων της που αναφέρονται στο άρθρο 12, με την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης της ταξινόμησης NUTS για κάθε φάκελο.
- Όταν υπάρχουν περισσότερα του ενός σημεία διασυνοριακού συντονισμού σε ένα κράτος μέλος, ένα από αυτά, το «κύριο σημείο διασυνοριακού συντονισμού», εκτελεί τα καθήκοντα που ορίζονται στα στοιχεία α) και β).
5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το μητρώο της παραγράφου 4, αφενός, να παραμένει διαθέσιμο στο κοινό σε ανοικτούς μηχαναγνώσιμους μορφότυπους, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²³, ο οποίος επιτρέπει την ταξινόμηση, την αναζήτηση, την εξαγωγή, τη σύγκριση και τη χρησιμοποίηση των δεδομένων και, αφετέρου, να επικαιροποιείται τουλάχιστον τρεις φορές ετησίως. Το σημείο διασυνοριακού συντονισμού μπορεί να ενσωματώνει πληροφορίες ανοικτής πρόσβασης ή να συνδέει το μητρώο με την ενιαία δικτυακή πύλη που αναφέρεται στο άρθρο 46 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1060, τον ιστότοπο που αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, ή τον ιστότοπο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/1059.
6. Σε κράτος μέλος με περισσότερα του ενός σημεία διασυνοριακού συντονισμού, τα εν λόγω σημεία διαβιβάζουν τις αναγκαίες πληροφορίες στο κύριο σημείο διασυνοριακού συντονισμού, ώστε να είναι σε θέση να εκτελεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5.
7. Όταν δύο ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη έχουν αποφασίσει να δημιουργήσουν κοινό σημείο διασυνοριακού συντονισμού, το εν λόγω σημείο διαβιβάζει τις

²³ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1024 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τα ανοικτά δεδομένα και την περαιτέρω χρήση πληροφοριών του δημόσιου τομέα (ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 56, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

αναγκαίες πληροφορίες στα τυχόν κύρια σημεία διασυνοριακού συντονισμού των αντίστοιχων κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Διασυνοριακοί φάκελοι

Άρθρο 6

Κατάρτιση και υποβολή διασυνοριακών φακέλων

1. Ο αιτών καταρτίζει διασυνοριακό φάκελο σύμφωνα με το άρθρο 7.
2. Ο αιτών υποβάλλει τον διασυνοριακό φάκελο στο σημείο διασυνοριακού συντονισμού του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ή έχει την καταστατική του έδρα ο αιτών.
3. Όταν δρομολογούνται διασυνοριακοί φάκελοι για το ίδιο διασυνοριακό εμπόδιο σε δύο ή περισσότερα γειτονικά κράτη μέλη, τα αντίστοιχα σημεία διασυνοριακού συντονισμού τους συνεργάζονται μεταξύ τους για να αποσαφηνίσουν ποιο θα ασχοληθεί πρωτίστως με τον φάκελο.

Άρθρο 7

Περιεχόμενο των διασυνοριακών φακέλων

1. Ο διασυνοριακός φάκελος περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) περιγραφή της διασυνοριακής αλληλεπίδρασης, του πλαισίου της και του προβλήματος που προκύπτει από διασυνοριακό εμπόδιο το οποίο θα πρέπει να επιλυθεί·
 - β) αιτιολόγηση της ανάγκης επίλυσης του διασυνοριακού εμποδίου·
 - γ) κατά περίπτωση, περιγραφή των αρνητικών επιπτώσεων του διασυνοριακού εμποδίου στην ανάπτυξη της παραμεθόριας περιοχής·
 - δ) αναφορά της οικείας γεωγραφικής περιοχής·
 - ε) κατά περίπτωση και αν είναι σκόπιμο, μνεία της αναμενόμενης αναγκαίας διάρκειας ισχύος μιας παρέκκλισης ή εξαίρεσης από το διασυνοριακό εμπόδιο ή, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, της άρσης του.
2. Ο αιτών μπορεί επίσης να προσδιορίσει το διασυνοριακό εμπόδιο και, ει δυνατόν, να προτείνει το κείμενο της παρέκκλισης ή της εξαίρεσης από το διασυνοριακό εμπόδιο ή της ad hoc νομικής επίλυσης.
3. Η γεωγραφική περιοχή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο δ) περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για την αποτελεσματική διεκπεραίωση του διασυνοριακού φακέλου.

Άρθρο 8

Στάδια της προκαταρκτικής αξιολόγησης

1. Το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή αξιολογεί κάθε διασυνοριακό φάκελο που υποβάλλεται σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7 και προσδιορίζει το διασυνοριακό εμπόδιο ή τα διασυνοριακά εμπόδια.

2. Εντός προθεσμίας δύο μηνών από την υποβολή του φακέλου, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα να αποσαφηνίσει τον διασυνοριακό φάκελο ή να υποβάλει πρόσθετες συγκεκριμένες πληροφορίες. Στο εν λόγω αίτημα αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους και οι πτυχές ως προς τις οποίες ο διασυνοριακός φάκελος δεν θεωρείται επαρκής προς εξέταση.

Εάν ο αναθεωρημένος διασυνοριακός φάκελος δεν διορθώνει τα στοιχεία που θεωρούνται ανεπαρκή, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή μπορεί να τερματίσει τη διαδικασία και ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα, αναφέροντας τους λόγους.
3. Εάν, μετά την αξιολόγηση διασυνοριακού φακέλου, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει το εικαζόμενο διασυνοριακό εμπόδιο, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού μπορεί να τερματίσει τη διαδικασία και ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα, αναφέροντας τους λόγους.
4. Εάν, μετά την αξιολόγηση διασυνοριακού φακέλου, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει το εικαζόμενο διασυνοριακό εμπόδιο, μπορεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να επιλέξει να μην επιλύσει το εν λόγω εμπόδιο και ενημερώνει σχετικά τον αιτούντα, αναφέροντας τους λόγους.
5. Προτού ολοκληρωθεί η αξιολόγηση, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή αξιολογεί περαιτέρω κατά πόσον, για κάθε εικαζόμενο διασυνοριακό εμπόδιο, είναι δυνατή η επίκληση ισχύουσας διεθνούς συμφωνίας συνεργασίας, είτε είναι διμερής ή πολυμερής είτε είναι πολυτομεακή ή τομεακή, η οποία προβλέπει δικό της μηχανισμό για την επίλυση διασυνοριακών εμποδίων μεταξύ των κρατών μελών που αντιμετωπίζουν το εν λόγω εμπόδιο ή τα εν λόγω εμπόδια. Σε περίπτωση που υπάρχει τέτοια διεθνής συμφωνία, η επίλυση ενός ή περισσότερων διασυνοριακών εμποδίων διέπεται αποκλειστικά από τις διατάξεις της εν λόγω πράξης, όπως επίσης οι εμπλεκόμενοι παράγοντες και η ακολουθητέα διαδικασία, ιδίως για τη σύνδεση και τη συνεργασία με το γειτονικό κράτος μέλος.
6. Όταν το κράτος μέλος επιλέγει να επιλύσει το εμπόδιο και, ελλείψει διεθνούς συμφωνίας του είδους που αναφέρεται στην παράγραφο 5, ή όταν οι διαθέσιμες διεθνείς συμφωνίες δεν φαίνεται να συμβάλλουν ικανοποιητικά στην επίλυση του εμποδίου που ορίζεται στον διασυνοριακό φάκελο, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή μπορούν να εφαρμόζουν το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης, είτε μεμονωμένα είτε, εάν είναι αναγκαίο και συμφωνηθεί, από κοινού με το γειτονικό κράτος μέλος.

Άρθρο 9

Ενημέρωση του αιτούντος

1. Μετά την παραλαβή του διασυνοριακού φακέλου ή του αναθεωρημένου διασυνοριακού φακέλου, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή ενημερώνει γραπτώς τον αιτούντα για τυχόν προκαταρκτικές ενέργειες αξιολόγησης που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 8, εντός της συνήθους προθεσμίας που προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία για απαντήσεις σε ισοδύναμη αίτηση που υποβάλλεται στη διοίκηση.

2. Εάν δεν προβλέπεται τέτοια προθεσμία στην εθνική νομοθεσία, ισχύουν οι ακόλουθες προθεσμίες:
 - α) τρεις μήνες για τα στάδια της προκαταρκτικής αξιολόγησης που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο·
 - β) έξι μήνες για τα στάδια της προκαταρκτικής αξιολόγησης που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 4.
3. Οι πληροφορίες που παρέχονται βάσει της παραγράφου 1 περιλαμβάνουν επίσης τα εξής:
 - α) τα στάδια της προκαταρκτικής αξιολόγησης που έχουν πραγματοποιηθεί, την αιτιολόγησή τους και τα συμπεράσματά τους, εάν είναι ήδη διαθέσιμα·
 - β) τους τρόπους και τις διαδικασίες έννομης προστασίας που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία κατά των εν λόγω σταδίων προκαταρκτικής αξιολόγησης, κατά περίπτωση.
4. Η πρώτη επαφή με τον αιτούντα σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο μπορεί επίσης να αναφέρει ότι απαιτείται περισσότερος χρόνος για τη νομική ανάλυση ή τις διαβουλεύσεις εντός του κράτους μέλους ή για τον συντονισμό με το γειτονικό κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης

Άρθρο 10 *Διαδικασία*

1. Όταν το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή έχει αποφασίσει, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 6, να χρησιμοποιήσει το εργαλείο διασυνοριακής διευκόλυνσης, εφαρμόζει τη διαδικασία που προβλέπεται στο παρόν άρθρο.
2. Αφού το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή εντοπίσει το διασυνοριακό εμπόδιο στο εθνικό νομικό σύστημα, ενημερώνει τον αιτούντα σχετικά με τα εξής:
 - α) το διασυνοριακό εμπόδιο που εντοπίστηκε·
 - β) τη φύση της διάταξης στην οποία οφείλεται το διασυνοριακό εμπόδιο, η οποία θα πρέπει να τροποποιηθεί προκειμένου να επιλυθεί το εμπόδιο·
 - γ) τα επόμενα βήματα που οδηγούν στην άρση ή μη του διασυνοριακού εμποδίου και τις διαδικασίες μεταξύ εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 4 ή 5 του παρόντος άρθρου οι οποίες θα πρέπει να εφαρμοστούν.
3. Μετά την αξιολόγηση του διασυνοριακού φακέλου και τον προσδιορισμό του διασυνοριακού εμποδίου, το αρμόδιο σημείο διασυνοριακού συντονισμού ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικά με το διασυνοριακό εμπόδιο με το αρμόδιο σημείο διασυνοριακού συντονισμού στο γειτονικό κράτος μέλος. Τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την αποφυγή παράλληλων διαδικασιών που αφορούν το ίδιο διασυνοριακό εμπόδιο.
4. Όταν το διασυνοριακό εμπόδιο οφείλεται σε διοικητική διάταξη ή πρακτική που δεν απαιτεί την τροποποίηση νομικής διάταξης, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού επικοινωνεί με την αρμόδια αρχή που είναι υπεύθυνη για τη διοικητική διάταξη προκειμένου να ελέγξει κατά πόσον η τροποποίηση της εν λόγω διοικητικής διάταξης ή πρακτικής επαρκεί για την επίλυση του διασυνοριακού εμποδίου και εάν η αρχή είναι διατεθειμένη να προβεί στην τροποποίηση αυτή. Ο αιτών ενημερώνεται γραπτώς εντός οκτώ μηνών από την υποβολή του διασυνοριακού φακέλου.
5. Όταν το διασυνοριακό εμπόδιο οφείλεται σε νομική διάταξη, το σημείο διασυνοριακού συντονισμού επικοινωνεί με την αρμόδια αρχή προκειμένου να ελέγξει αν μια τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης εξαίρεσης ή παρέκκλισης από την εφαρμοστέα νομική διάταξη, θα μπορούσε να επιλύσει το διασυνοριακό εμπόδιο και αν η αρμόδια αρχή θα λάβει τα αναγκαία μέτρα για την κίνηση νομοθετικής διαδικασίας σύμφωνα με το θεσμικό και νομικό πλαίσιο. Ο αιτών ενημερώνεται γραπτώς εντός οκτώ μηνών από την υποβολή του διασυνοριακού φακέλου.
6. Όταν έχει υποβληθεί διασυνοριακός φάκελος στο σημείο διασυνοριακού συντονισμού δύο ή περισσότερων γειτονικών κρατών μελών, το καθένα αποφασίζει το είδος της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθηθεί στο οικείο κράτος μέλος.
7. Όταν η νομική ανάλυση, οι διαβουλεύσεις εντός του κράτους μέλους, ο συντονισμός με το γειτονικό κράτος μέλος ή η αρμόδια αρχή του γειτονικού κράτους μέλους κινούν τροποποίηση διοικητικής διάταξης ή δρομολογούν νομοθετική διαδικασία

που εμποδίζει το σημείο διασυνοριακού συντονισμού να απαντήσει στον αιτούντα εντός οκτώ μηνών σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5, ο αιτών ενημερώνεται γραπτώς για τον λόγο της καθυστέρησης και την προθεσμία της απάντησης.

Άρθρο 11

Τελικά στάδια για την επίλυση του διασυνοριακού εμποδίου

1. Το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή, βάσει της αξιολόγησης που διενεργεί σύμφωνα με το άρθρο 8 και σύμφωνα με τις πληροφορίες που λαμβάνει δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3, ενημερώνει γραπτώς τον αιτούντα σχετικά με το αποτέλεσμα του φακέλου, και συγκεκριμένα:
 - α) το αποτέλεσμα διαδικασίας του άρθρου 10 παράγραφος 4, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της τροποποίησης οποιασδήποτε διοικητικής διάταξης·
 - β) το αποτέλεσμα διαδικασίας του άρθρου 10 παράγραφος 5, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της κίνησης νομοθετικής διαδικασίας ή της τροποποίησης οποιασδήποτε νομικής διάταξης·
 - γ) ότι το διασυνοριακό εμπόδιο δεν θα επιλυθεί·
 - δ) τους λόγους στους οποίους βασίζεται η θέση που υιοθετείται βάσει των στοιχείων α), β) ή γ)·
 - ε) την προθεσμία για την άσκηση έννομων μέσων προστασίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, κατά περίπτωση. Εάν δεν προβλέπεται προθεσμία βάσει του εθνικού δικαίου, ο αιτών έχει στη διάθεσή του έξι μήνες για να ζητήσει επανεξέταση της απόφασης.
2. Όταν το σημείο διασυνοριακού συντονισμού ή η αρμόδια αρχή έχει αποφασίσει να επιλύσει το διασυνοριακό εμπόδιο μέσω της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 5:
 - α) ενημερώνει το σημείο διασυνοριακού συντονισμού του γειτονικού κράτους μέλους·
 - β) ενημερώνει τον αιτούντα για τα σημαντικότερα στάδια της τροποποίησης της νομικής διάταξης, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της νομοθετικής διαδικασίας που κινήθηκε για τη νομοθετική τροποποίηση με την οποία επιλύεται το διασυνοριακό εμπόδιο ή για την τελική απόφαση με την οποία απορρίπτεται η διαδικασία.

Ο αιτών θα πρέπει εξίσου να ενημερώνεται όταν οι αρμόδιες αρχές του γειτονικού κράτους μέλους έχουν επίσης δρομολογήσει την τροποποίηση νομικής διάταξης.

3. Όταν το οικείο κράτος μέλος και το γειτονικό κράτος μέλος καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι καθένα από αυτά είναι διατεθειμένο να κινήσει δική του νομοθετική διαδικασία ή να τροποποιήσει τις διοικητικές διατάξεις ή πρακτικές του, το πράττουν σε στενό συντονισμό, σύμφωνα με το αντίστοιχο θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο. Ο συντονισμός αυτός μπορεί να αφορά το χρονοδιάγραμμα των διαδικασιών και μπορεί να οδηγήσει στη σύσταση κοινής επιτροπής με εκπροσώπους των σημείων διασυνοριακού συντονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 12
Συντονιστικά καθήκοντα της Επιτροπής

Η Επιτροπή ασκεί τα ακόλουθα συντονιστικά καθήκοντα:

- α) έρχεται σε επαφή με τα σημεία διασυνοριακού συντονισμού·
- β) στηρίζει την ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των κρατών μελών η οποία είναι αναγκαία για την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- γ) προωθεί την ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών και ιδίως μεταξύ των σημείων διασυνοριακού συντονισμού·
- δ) δημοσιεύει και τηρεί επικαιροποιημένο κατάλογο όλων των εθνικών και περιφερειακών σημείων διασυνοριακού συντονισμού·
- ε) δημιουργεί και τηρεί δημόσιο μητρώο διασυνοριακών φακέλων.

Άρθρο 13
Παρακολούθηση και υποβολή εκθέσεων

- 1. Έως την ηη μμ εεεε [δηλαδή την 1η του μήνα που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού + έξι μήνες· συμπληρώνεται από την Υπηρεσία Εκδόσεων], κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή για τη δημιουργία του ή των σημείων διασυνοριακού συντονισμού του και για τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας.
- 2. Έως την ηη μμ εεεε [δηλαδή την 1η του μήνα που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού + πέντε έτη· συμπληρώνεται από την Υπηρεσία Εκδόσεων], η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή των Περιφερειών και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Άρθρο 14
Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.».

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος